

sige, at et Tilsynsraad paa 9 Medlemmer støder mig noget, thi det kender man jo godt fra disse store Raad og Bestyrelser, at den ene stoler paa, at den anden ser efter. Jeg havde meget hellere set, at Tilsynsraadet ogsaa bestod af 3 Medlemmer, som virkelig var sig deres Ansvar bevidst. Det gælder om, at Ansvaret ikke fordeles paa alt for mange. Erfaringen viser, at saa stoler den ene paa den anden, og saa gaar Sløseriet.

Det bestemmes i Lovforslaget, at der ligeledes ved en Vedtægt skal fastsættes nærmere Regler om det indbyrdes Forhold mellem Direktionens og Tilsynsraadets Myndighed. Men efter min Opfattelse maa der affattes helt nye Vedtægter, thi ikke alene ere Direktionen og Tilsynsraadet nye, men ogsaa Repræsentantskabet er noget nyt, og dets Stilling og Myndighed maa ogsaa angives. Jeg antager, at den nuværende Bestyrelse maa helt forsvinde efter Sparekassens Vedtægter; der bliver ikke Plads til den.

Der maa gives helt nye Vedtægter. Saa vidt jeg kan se, maa alle Paragrafferne i de nuværende Vedtægter med Undtagelse af § 7 ændres. Men det antager jeg ogsaa ligger i Lovforslagets Bestemmelser, skønt der ganske vist udtrykkeligt kun nævnes de to Ting, Valg af Tilsynsraadets Medlemmer og Forholdet mellem Direktionens og Tilsynsraads Myndighed, som Ting, der skulle optages i Vedtægten. Selvfølgelig maa ogsaa de øvrige Ting, jeg her har nævnt, fastslaaes i Vedtægten.

Det undrer mig meget, at Bankerne have forlangt Garanti for deres Laan. Naar Staten viste sig saa kulant overfor Bankerne i Fjor, hvilket ikke mindst kom de fem her omhandlede Banker til gode, maa det i høj Grad undre, at de ikke have kunnet yde dette Laan mod Sikkerhed i en Sparekasse uden tillige at kræve Statens Garanti. Jeg beklager i høj Grad, at Bankerne ikke have været saa følsomme overfor Statens Stilling i Fjor, at de have kunnet række sig saa vidt som til ikke at forlange Statens Garanti.

Hvad Lovforslaget om Ændring i Sparekasseloven angaar, da er jeg ikke glad ved, at dette Forslag kommer dumpende alene nu. Det vilde være langt heldigere, om man kunde foretage en samlet Revision, og jeg vil sige, at jeg beklager i høj Grad, at man skal have denne Bestemmelse om Nedskrivning med indtil 25 pCt., som er sigtet paa Den sjællandske Bondestands Sparekasse, til at gælde for alle Landets Sparekasser. Hvis

alle Landets Sparekasser blev spurgt, er jeg overbevist om, at ikke en eneste vilde ønske en saa stor Nedskrivning, og skal man gaa til det her, saa maa det ogsaa staa klart for Befolkningen, at vi kun gaa til det for Den sjællandske Bondestands Sparekasses Skyld og ikke af Hensyn til det øvrige Lands Sparekasser. Ene og alene derfor gaar man til det, hvis det ikke — og det er jeg ikke fuldstændig klar over — juridisk kan lade sig gøre uden at gaa til denne Ændring i Sparekasseloven. Men jeg tror næsten ogsaa at turde sige, at naar vi saa igen komme til en Revision af Sparekasseloven, og Den sjællandske Bondestands Sparekasse er bleven genrejst netop paa Grund af den her foreslaaede Nedskrivning, saa vil der ogsaa sikkert fra Sparekassernes Side blive rejst Krav om paa dette Punkt at faa en saadan Bestemmelse i en mere lempelig Form sat ind i Sparekasseloven. Efter den nuværende Sparekasselov kan Tabet gaa ned til 5 pCt. foruden Reservefonden, og det er i Grunden slet ikke saa lidt. Jeg vil som sagt bestemt pointere, at det er min Overbevisning, at det ikke er Sparekassernes Ønske at gaa med hertil, og at der i alt Fald kun kan være Tale om det for at redde Den sjællandske Bondestands Sparekasse.

Saa komme vi til de Afstemningsregler, som her ere satte ind. Der er jo det ved disse Afstemningsregler, at det ikke er muligt at gennemføre dem. Det er jo umuligt at faa anbefalede Breve sendte ud til de forskellige Sparere, fordi man i Sparekassen ikke kender deres Adresse. Tager man f. Eks. „Bikuben“ i København, saa kender den saamænd ikke 10 pCt. af sine Indskydere, og det samme er Tilfældet med de større Sparekasser. Jeg kan tænke mig, at i Den sjællandske Bondestands Sparekasse, hvor de have de mange forskellige Kontordagsbestyrere, kunne de maaske nok lede de fleste Indskydere op, men i Almindelighed lader det sig ikke gøre i større Sparekasser. I Sognesparekasser og mindre Sparekasser kan det selvfølgelig bedre lade sig gøre.

Saa staar der i Lovforslaget, at „saa fremt paa denne Maade“ — altsaa ved Afstemningen — „ikke over $\frac{1}{5}$ af samtlige Indskydere, hvis Indskud udgør mindst $\frac{1}{5}$ af samtlige Indskud, nægter Samtykke, betragtes Nedskrivningen af Indskuddene som vedtagen“. Her er der noget, som heller ikke staar mig klart: Skulle alle de, som ikke faa det anbefalede